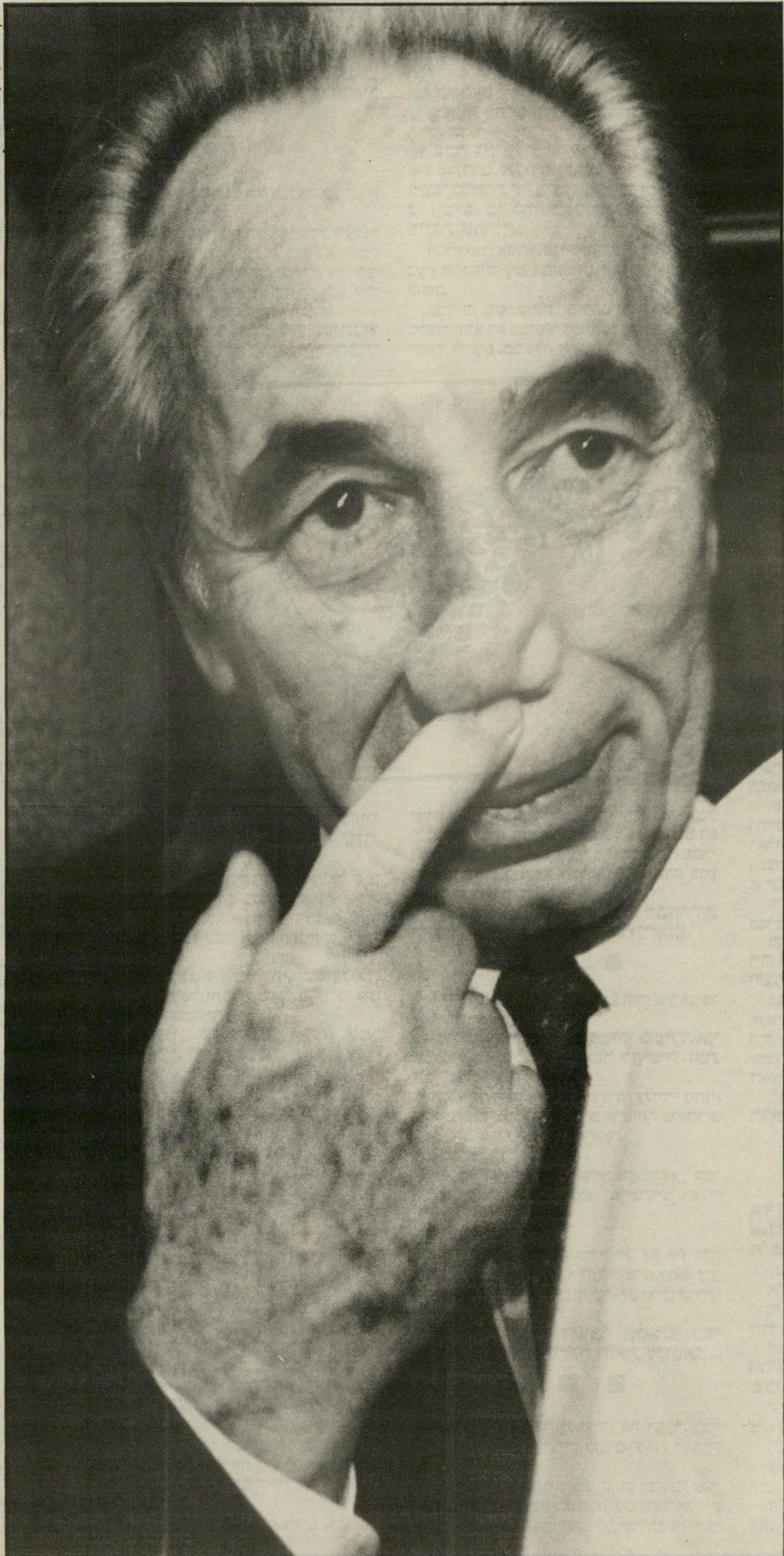

עם ישראל בחר לקול דממה דקה. וכאשר נסגרו הקלפיות, נדהו

דקה הכיבוד יכול

ציון צמיר, העולם הזה

לכנייברק, לא מורגשת תכונה מיוחדת, ורווקא השקט התהומי הזה מעיק. אנשים כמעט ואינם נראים ברחובות. מודעה מושחתת של ש"ס, ועליה מודעה חצי קרועה של ע"ץ (רשימתו של הרב רביץ) ומעליה האות ג' מודי פסת בלבן על רקע כחול דהוי, ומעל הכל מודעה באותיות שחורות המזהירה את חרדיהם מלהצביע בכחירות ה' מהוות מרד בתורה הקדושה, בחוקיה ובקב"ה. על החתום: הרב בלוי בשם נטורי'קרתא בארץ-ישראל.

צוות צילום הונגרי בא לצלם את היהודים האומרים שהציונות זה רבר רע. בערב יעשו שידור חי להונגריה, נעזרים בכתב כדי לתרגם את המודעות הגדולות.

גרהמים לשמוע את אחד החרדים המביע רצון להרוס את השילטון הקיים וטוען שצריך היה להישאר בגולה. כדי להביע את סלידתם מהבחירות אספו נטורי'קרתא אלפי כרוזים של המפלגות השונות (בעיקר הדתיות) וורקו אותם לרחובות. מאהשערים מטונפת.

המיסטר מגלה מעורבות מוגברת בסיוריה. בכל פעם שעוברת גיידת,

מאת
אילנה אלון,
ענח סרגוסטי,
שרה ליבוביץ,
דניאלה שמי,
זוהר אוהליאב,
יסי' עינדור ורונן בר

מפליט אחד הנטורים קלה עסיסת ברוסית.

● **10.00. טבריה עילית.**
במקום שורצים עשרות פעילי-ימי' לגות. באיזור הקלפי שבכית-ספר חמד. הש"סניקים והליכודניקים מתעמתים. במיסדרון המוביל אל הקלפי ניצב חבר וערת-הקלפי, פעיל הליכוד, העושה נפשות למיפלגתו. בין עשיית נפש אחת לשניה (כך טוענים אנשי ש"ס) הוא גם תוחב פיתקיה-צבעה, כדי שה מצביעים לא יתבלבלו חסידה-לילה (או רווקא כדי שיתבלבלו). הש"סניקים הנזעמים מנסים למנוע זאת, אך השוטר שניצב בפתח המיסדרון סוגר את ה' דלת, כאומר שיעשו ככל העולה על רוחם. (כעבור ארבע שעות המצב לא השתנה.)

● **10.00. מטה-הבחירות של רץ, רחוב טשרניחובסקי בתל-אביב.**
המקום שקט כמעט לגמרי. רדי צוקר הוא חברה-כנסת היחידה במקום. רגוע, מניח רגליים על השולחן.

● **10.00. קלפי 102, הר-צליה-שיתוח.**
שתי חיילות מחויקות נשק בכניסה לבניין הציבורי שבו נמצאות שלוש קלפיות. על הקירות פירסומות לקור' סים שונים ולריאטה הדישה. שתי זקנות שותות קפה ליד מיחם. מכונת מכוסה שלטי מפי'ם על המירכה הקרובה.
"תיכנסו, תיכנסו" מקבלים את פני'נו חברי-הקלפי בקומה השניה. משעמם להם. אין איש, והם מחסלים פיתוח

● **08.00. הקלפי שבשיכון א' בטבריה טרם נפתח.**

בבוקר לא נמצא במקום הפרגוד. שמועות במקום אומרות שהוא לא נשכח, כפי שטענו האחרים, אלא הוע' לם לאות מחאה על כי השכונה נמצאת בתחתית סולם-העדיפויות. "מוניחים אותנו כל הזמן, אז גם לנו לא איכפת מאף אתר." אווירה מתוחה שוררת במ' קום.

שעה וחצי אחרי מועד פתיחת הקל' פיות נפתח גם קלפי זה.

● **09.00. מרכז תל-אביב.**

דממה. העיר הגדולה שקטה. לא שקט של יום-הכיפורים. לא שקט של שבת. שקט מיוחד ליום-הבחירות.

אולי היתה נראית כך השבת, אל' מלא הכפייה הדתית, אילו היה זה יום-מנוחה רגיל.

הרחובות שקטים. התנועה דלילה. יש אוטובוסים. בתי-הקפה והמיסעדות פתוחים. התנויות סגורות.

כמה זקנים מתחממים בשמש בבית-קפה. קבוצה של אנשי-ליכוד, מצויידים במכשירי-קשר, מסתורדים סביב מכרז נית, שעליה מתנופף ריגלון הליכוד. לידם שני ילדים, שבגריהם מכוסים במדבקות של הליכוד.

מכוניות הליכוד בולטות הרבה יותר בשטח מאשר מכוניות המערך. האם זה אות למשהו?

הרממה מזורה אחרי ימי התעמולה, הגידופים, הקללות, כאשר כל צד האשים את יריבו בכך שהוא יוביל לאסון מתריד.

אולי קורה כאן מה שקרה לאלהיו הנביא: "צא ועמרת כהר לפני ה', והנה ה' עובר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני ה' — לא ברוח ה'. ואחר הרוח רעש — לא ברעש ה'. ואחר הרעש אש — לא באש ה'. ואחר האש — קול דממה דקה."

אחרי הסערות, ההשמצות, התשרי' רים, הרמקולים, הזעקות וקריאות-ההיי' דר — הרמקוטיה היא בקול הרממה הדקה.

המוני כני-אדם מכל השכבות, ה' עדות, המעמדות, המינים, מתכוננים ל' הטיל פתקים לתוך תיבות. בשקט. בר' ממה. הפתקים יכריעו את גורל המדינה.

● **09.00. קלפי 170, רחוב שלומציון, צמון תל-אביב.**

771 בעלי זכות-בחירה. עד שעה זו הצביעו 65 איש, כמעט 10%. בכניסה חייל משועמם בודק תיקים. ליד הקלפי שוטר ושלושה חיילים מאזינים לרדיו. עיקר הממתנים בתור הם אנשים קשישים, ממתנים בסבלנות.

לרחבת בית-הספר, שבו מוצב הקל' פי, מגיע צעיר המפוס כשימחה: "המע' רד, הררד לפריצת הדרך, המערך."

● **09.30. בית מיסלגת-העי' בודה.**

הפרופסור יורם לס, מנכ"ל משרד-הבריאות, מסתובב בבניין. שימעון פרס נסיוור בצפון הארץ. צוות-טלוויזיה זרה נכנס לצלם. המקום רגוע עד משעמם, לכר מאנשי-הביטחון הרבים הבודקים בקפידה כל מי שנכנס.

בחדרי-הקברה התקבל דיווח של קשישים המתלוננים שפיתקות-הה' צבעה מונחות גבוה מדי. בערך הצביעו 4.5% אחווים. כייגה שוחט, ראש עיריית ערד, אופטימי.

● **09.50. מאה שערים.**
שכונת מאה-שערים שקטה. בניגוד

הוא אכל אותה. שימעון פרס אחרי המכה